

Kaninen der knuste kernefamilien

Emilie Oksholt

Louise er en kanin i starten af fyrrerne, der lever op til alle formelle (læs heteronormative) krav om lykke – nemlig parforhold, unger og et hus i forstæderne. Men hun er ikke rigtig glad. Hun synes, familielivet er trivielt, hun har mistet lysten til sin mand, og parterapien er en joke, og endda en bekostelig en af slagsen. Samtidig er hendes mor ved at blive dement, og Louise, der er indbegrebet af den gode selvopfrende datter, tager slæbet med at finde et alderdomshjem til sine forældre, mens hendes bohème-lillebror kører friløb. En »midtlivskrise« kalder hun hele miseren i den dagbog, der er Louises sandhedsvidne gennem hele historien. Men læseren ved bedre. For Louise er i virkeligheden en lesbisk kanin, der siden barndommen har lært at skamme sig så meget over retningen for hendes lidenskaber, at hun har vendt ryggen til det spændende morads af passioner, drømme og forelskelser i vente, og i stedet har valgt den slagne vej, så også hun kunne gøre sig fortjent til at få sit bryllupsbillede op at hænge på mormorens væg.

“ **Tænk at gå glip af at opleve ægte kærlighed de bedste år af sit voksne liv, fordi skam og angst for konsekvenserne overstiger trangene eller evnen til at være den, man er. Det er virkelig trist at tænke på**

Anne Mette Kærulff Lorentzens grafiske roman *Skamlebben*, er en autofiktion over hendes egen historie med at springe ud som lesbisk sent i livet. Det er en humoristisk fortælling om, hvad der kan ske, når familielivet er gået i tomgang, og ungerne er blevet store nok til, at der pludselig er mentalt rum til at begynde at spørge sig selv: Er det her godt nok? For hvis man ikke har lyst til at begynde at dyrke tantra med sin partner, købe et håndværkertilbud, eller tage på Ayahuasca-trip i Sydamerika - eller bare gøre et eller andet for at puste nyt liv i forholder - hvad er det så, der skal ske? For Louise bliver det et vendepunkt, da hendes barndoms store forbudte kærlighed, grisen Laura, melder sin ankomst fra det store udland, og de gamle følelser vækkes til live.

Laura når at tilbringe nogle dage hos Louise, i kernefamiliens skød, og mødet med den modige og frisindede veninde og hendes moderne idéer om veganisme og opgøret med det heteronormative verdenssyn, sætter Louises familieliv og parforhold i perspektiv. En gnist bliver tændt i Louise, og over de næste sider følger vi hendes overjægs desperate forsøg på at stampe den ud, mens underbevidstheden trækker hende i retning af det uundgælige. For den lesbiske gryderet er begyndt at simre og dufte herligt. Og hvad skal en (lesbisk) kanin dog gøre, når hun er rigtig sulten? Spise, selvfølgelig. Så før vi ved af det, er Louise i gang. På Tinder, på et hotelværelse, og på med strap-on'en. Og så falder det hele ellers fra hinanden, stykke for stykke. Men går alt så itu? Ikke nødvendigvis, for *Skamlebben* er en dannelsesfortælling om at blive voksen og opdage, at man er nødt til at tage ansvar for sin egen lykke, for alles skyld.

“ **Skamlebben er en dannelsesfortælling om at blive voksen og opdage, at man er nødt til at tage ansvar for sin egen lykke, for alles skyld**

Lorentzens tegnede univers er et veritabelt Andeby af dyr, der uden respekt for arternes oprindelse mingler med hinanden, mens de selv holder husdyr. Det er sjovt og forvirrende, og føles som en subtil fuckfinger til firkantede samfundsnormer. Verden er mangfoldig, synes at være en pointe i Lorentzens univers, og sjovere når den er det. Det er dejligt plat, at Louises første lesbiske oplevelse er med en sexet missekat (selvfølgelig), mens de glubske butches på homo-natklubben er en ulv og en alligator. Ligesom det ikke kan være en tilfældighed, at den ordentlige Louise er en nuttet kanin, når nu man ved, at selv de mest nuttede kaniner kopulerer i en bemærkelsesværdig høj frekvens. Men det platte bliver aldrig en undskyldning for ikke at berøre smertepunkterne, der jo selvfølgelig er til stede. For ganske vist handler *Skamlebben* om et ægteskab i opløsning, og det i sig selv er smerteligt, men den handler også om de konsekvenser, det har, når man først sent i livet kan bekende seksuel kulør. Som for eksempel da Louise mod slutningen besøger samtalegruppen ”homo med forsinkelser”, hvor en mandlig struds på 78 fortæller om at leve hele sit voksne liv med en skjult seksualitet, fordi tiden og samfundsnormerne var en anden. Hvordan man bliver overladt til tilfældige lyssky møder i parker og saunaer, og aldrig får mulighed for at indgå i et forhold, da risikoen for at blive opdaget er for stor. Tænk at gå glip af at opleve ægte kærlighed de bedste år af sit voksne liv, fordi skam og angst for konsekvenserne overstiger trangene eller evnen til at være den, man er. Det er virkelig trist at tænke på.

Min eneste anke er, at tegningerne til tider er af lidt svingende kvalitet. Generelt fremviser Anne Mette Kærulff Lorentzen et højt niveau på billedsiden, men så er der alligevel nogle svipsere. Det ærgrer mig, når min læsning skal stoppes, fordi jeg ikke umiddelbart kan se, hvem eller hvad der er afbildet. Ligeledes har jeg forgæves forsøgt at fange pointen med bogens titel. Skamlebbe, jovist, med lidt god vilje lyder det som Skamlæbe, og der bliver da også slikket noget fisse. Men disse mindre problemer kan ikke overskygge det faktum, at Anne Mette Kærulff Lorentzen med sin debutbog har skabt en vedkommende fortælling i et herligt univers. Det er flot kommet ud af skabet.

FAKTA

Skamlebben, Anne Mette Kærulff Lorentzen, Forlaget Cobolt

